

Χριστούγεννα: μια διαφορετική προσέγγιση από τη μακρινή και διψασμένη γη της Αφρικής (Μητροπολίτης Κένυας Μακάριος)

/ [Πεμπτουσία](#)



Για αιώνες τώρα το κοσμοσωτήριο αυτό γεγονός της Γέννησης του Χριστού υπενθυμίζει στους ανθρώπους την άκρα συγκατάβαση του Θεού και την υπόσχεση που έδωσε, για να μπορέσει, έτσι, ο άνθρωπος να ευεργετηθεί και να τιμηθεί, εκπληρώνοντας ταυτόχρονα και την προφητεία του Ησαΐα «Ιδού η Παρθένος εν γαστρί έξει και τέξεται υιόν και καλέσεις το όνομα αυτού Εμμανουήλ» (Ησ. 7/14).

Η εμφάνιση του Χριστού πάνω στη γη, εδώ και δύο χιλιάδες χρόνια, έδωσε στον άνθρωπο μια ανεξήγητη και ανερμήνευτη χαρά και ελπίδα. Είναι μια ένδειξη και μια μαρτυρία που φανερώνει την άκρα ταπείνωση του ίδιου του Θεού, γιατί από εκείνη την ώρα προικίστηκε με το δώρο της ελευθερίας, της προσωπικής του δυναμικής σωτηρίας από τα δεινά της φθοράς, της αμαρτίας, της αδικίας και του σκότους. Ήλθε, λοιπόν, ο Χριστός! Και η έλευσή Του σήμαινε μια εκ θεμελίων ανασυγκρότηση και ανασύσταση της ανθρώπινης υπόστασης και ταυτότητας, της προσωπικότητας και της αξιοπρέπειας. Η άφιξή Του σήμανε την κατάργηση της δουλείας, των φυλετικών διακρίσεων και την ανασφάλεια της ελευθερίας του ανθρώπινου προσώπου και φυσικά την εξάλειψη της φθοράς του θανάτου και της αμαρτίας. Ο άνθρωπος αποκτά πια δικαιώματα που συνδέονται άμεσα και καταλυτικά με την εξασφάλιση του Φωτός και της Ζωής που τελικά θα οδηγούσε τον άνθρωπο στη σωτηρία της ψυχής του και την άνευ όρων εισδοχή του στη Βασιλεία των ουρανών, τιμάται και σώζεται.



Ήλθαν, λοιπόν, και φέτος τα Χριστούγεννα! Είναι μια μακρά παράδοση οι όπου γης άνθρωποι να πνίγονται κυριολεκτικά μέσα στον πλούτο των εξωτερικών τύπων δηλ. ειδικός στολισμός όχι μόνον των κεντρικών πλατειών και των δρόμων αλλά και των σπιτιών ακόμα και της φύσης ολόκληρης. Έτσι δημιουργείται μια ατμόσφαιρα γιορταστική και χαρούμενη – φαντασμαγορική και εντυπωσιακή. Οι άνθρωποι βιάζονται και θέλουν να επιδειχθούν ποιος θα ξοδέψει περισσότερα και ποιος θα παρουσιαστεί μπροστά στα μάτια των ανθρώπων με πολλή τέχνη και επιδειξιομανία. Πώς θα ντυθούμε, ποια ακριβή μάρκα (φίρμα) θα φορέσουμε, τι θα κεράσουμε, με πάρτι και ρεβεγιόν και τα παρόμοια. Όλα δείχνουν μια επιπολαιότητα και αλλοφροσύνη που μας οδηγεί να γιορτάσουμε κοσμικά και άνευ πραγματικής ουσίας, χωρίς βάθος στον πραγματικό και χαριτωμένο τρόπο της φτώχειας και της ταπείνωσης, εκεί στη φάτνη της Βηθλεέμ.

Είναι για μας μια γιορτή οικογενειακή και προπαντός για τα παιδιά που περιμένουν εναγωνίως τα δώρα από τους γονείς, τους φίλους και τους νονούς. Αυτά φυσικά συμβαίνουν στα δικά μας τα μέρη αλλά και παγκόσμια. Λαμπρός φωτισμός και φωταγωγίες παντού.

Ζούμε σε μια εποχή που οι άνθρωποι δεν ζουν ή δεν θέλουν να καταλάβουν το πραγματικό νόημα και τη βαθιά σημασία του κοσμοσωτήριου αυτού γεγονότος της Γέννησης του Σωτήρος Χριστού. Χριστούγεννα, λοιπόν και πάλι! Μέσα σ' αυτό το

κλίμα δημιουργείται πιο έντονο το αίσθημα της οικογένειας, αφού όλοι θα μαζευτούν για να εκδηλώσουν μια ένωση και μια κοινωνία που πολλές φορές ξεφεύγει από το νόημά της και γίνεται, θα έλεγα, εκόμα και εμπορική! Είναι η κίνηση αυτή που δεν συνάδει με το νόημα των αληθινών Χριστουγέννων. Είμαστε, δυστυχώς, εμείς οι σημερινοί Έλληνες επηρεασμένοι από τον λεγόμενο πολιτισμό του δυτικού κόσμου που μας απομακρύνει από τη γνωριμία και συμφιλίωσή μας με τον ίδιο τον Θεό. Έτσι μόνο θα μπορέσουμε να γευτούμε τη δική μας αναγέννηση και τη θέωσή μας.

Σήμερα, Χριστούγεννα, εδώ, στον δικό μας τον χώρο της Αφρικής, στο σπίτι μας. Εδώ και μερικά χρόνια αρχίσαμε δειλά - δειλά με τα φτωχικά δεδομένα μας να γιορτάζουμε οικογενειακά. Η δική μας η οικογένεια δεν έχει το μέγεθος μιας γνωστής και συνηθισμένης σε αριθμό μελών. Είμαστε, βλέπετε, πολύτεκνοι. Από πού ν' αρχίσουμε; Εδώ που ζούμε, καθημερινά μαζεύονται τριακόσια πενήντα παιδάκια του νηπιαγωγείου και του δημοτικού. Μια πρώτη μαρτυρία. Μετά, η γειτονιά μας θεωρείται παραγκούπολη και τα παιδιά που κατοικούν γύρω - γύρω εκτός από τα δικά μας ζουν σε άθλιες καταστάσεις. Τι να πρωτοσκεφτείς κανένας; Από πού ν' αρχίσει; Κι όμως ο Θεός βρίσκει πάντα τρόπους και μέσα και έτσι τα βολεύουμε όλα μια χαρά. Τα ταίζουμε, τα μορφώνουμε και τα ντύνουμε. Έτσι, σήμερα, κάναμε ακόμα μια εξαίρεση. Εκτός απ' αυτά που έρχονται και φοιτούν κοντά μας - το κάνουμε κάθε χρόνο - καλέσαμε όλα τα παιδιά, χωρίς καμιά διάκριση. Δεν υπολογίσαμε ότι φέτος, λόγω της ανομβρίας, θα υπήρχε μεγαλύτερη προσέλευση. Ο αριθμός των παιδιών ξεπέρασε τους πεντακόσιους.

Ήταν μια πραγματική οικογενειακή χριστουγεννιάτικη γιορτή, μέσα σε μια ζεστή συναναστροφή. Το κάθε παιδί αισθανόταν ότι όλοι μας είμαστε μια μεγάλη και αγαπημένη οικογένεια. Ένα πιάτο ζεστού φαγητού που ίσως τα περισσότερα παιδιά ή όλα δεν θα είχαν αυτή την ευκαιρία, κάτω από τις συνθήκες που ζουν. Δεν ήταν μια τυχαί συνάντηση και συναναστροφή. Μέσα στη γιορτινή αυτή ατμόσφαιρα, τα παιδάκια αισθάνθηκαν ότι είχαν κάποιο στήριγμα και μια γωνιά όσο φτωχική κι αν ήταν, για να καταλάβουν βαθύτερα το νόημα της αγάπης για όλους από τον ίδιο τον Χριστό και την Εκκλησία Του. Τα παιδάκια αυτά αν και στερούνται τόσων υλικών αγαθών και έχουν τόσες ανάγκες για την καθημερινή τους επιβίωση, η μέρα αυτή τους έφερε έντονο το μήνυμα της αληθινής αγάπης του Χριστού προς όλους, ανεξάρτητα καταγωγής, χρώματος ή μόρφωσης.

Αυτή η κοινή αγάπη ένωσε όλα τα παιδάκια σε τέτοιο βαθμό που ενίσχυσε και αύξησε τον μεταξύ τους σύνδεσμο. Αυτό το γεύμα κι αυτή η προσέγγιση τη μέρα των Χριστουγέννων, με τα λιτά δώρα της αγάπης μας, έδωσαν ένα ενισχυτικό νόημα και σκοπό της ζωής τους. Αυτές οι ευαίσθητες υπάρξεις των αθώων αυτών παιδιών αισθάνθηκαν για μια ακόμη φορά ότι ο Θεός της αγάπης δεν τους

εγκατέλειψε όσο κι αν ζουν φτωχικά και περιφρονημένα. Τώρα, βεβαιώθηκαν ότι ο Θεός είναι μαζί τους, δίπλα τους, είναι η χαρά και η ελπίδα τους.